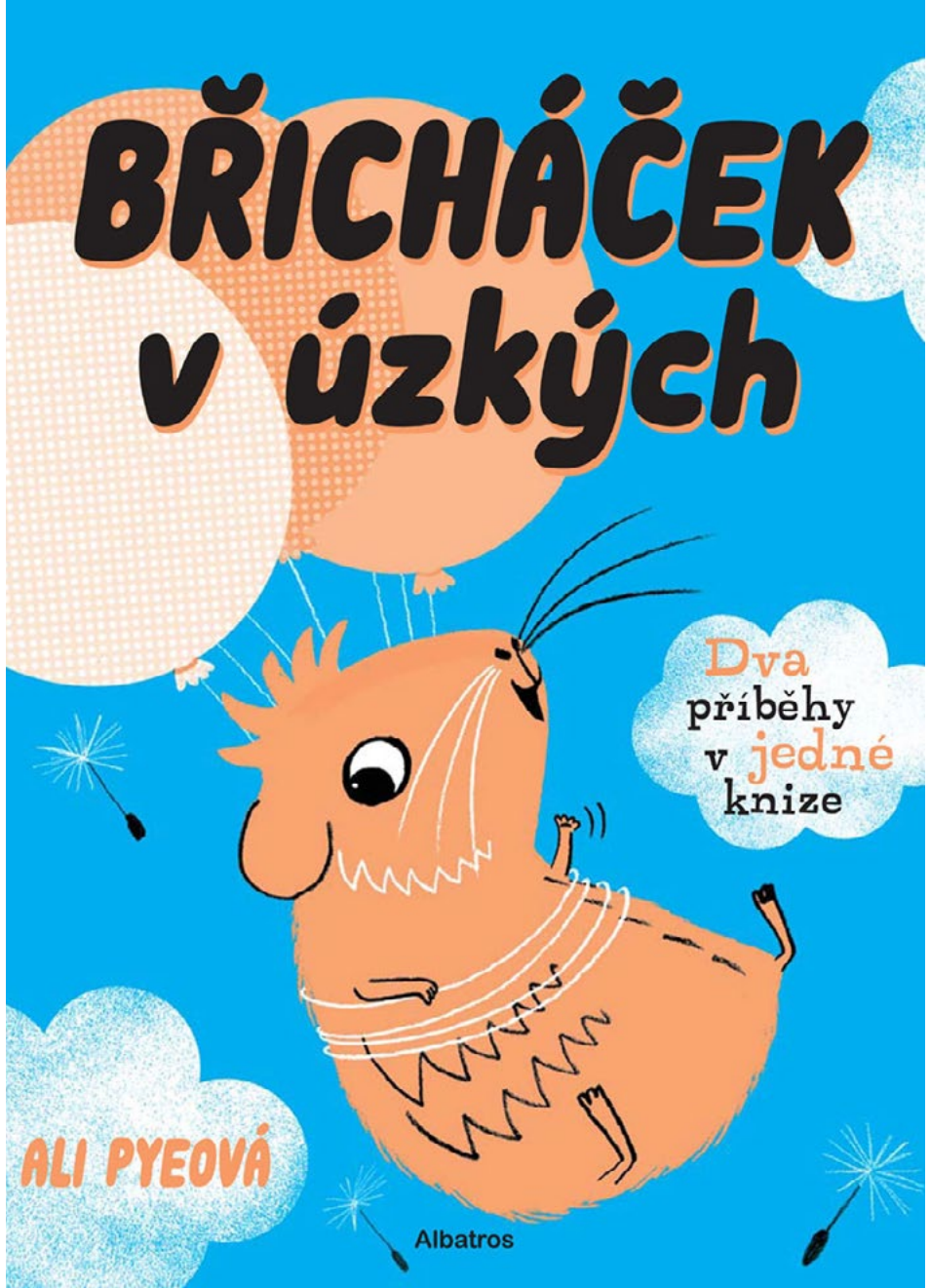

BŘICHÁČEK v úzkých

Dva
příběhy
v **jedné**
knize

ALI PYEOVÁ

Albatros

Břicháček v úzkých

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.albatros.cz
www.albatrosmedia.cz

Ali Pyeová
Břicháček v úzkých – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2020

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

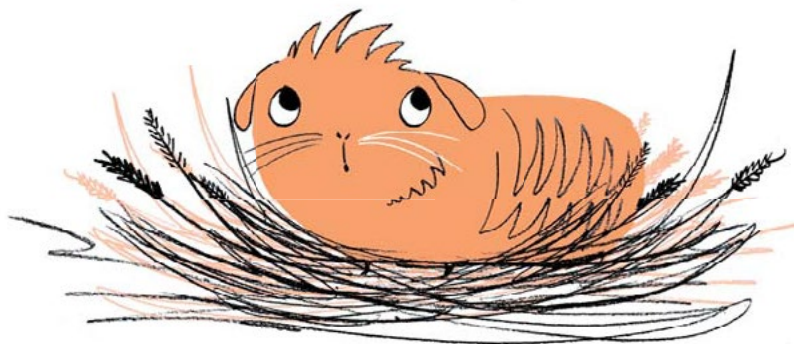
ALBATROS **MEDIA**

BŘICHÁČEK v úzkých

BŘICHÁČEK v úzkých

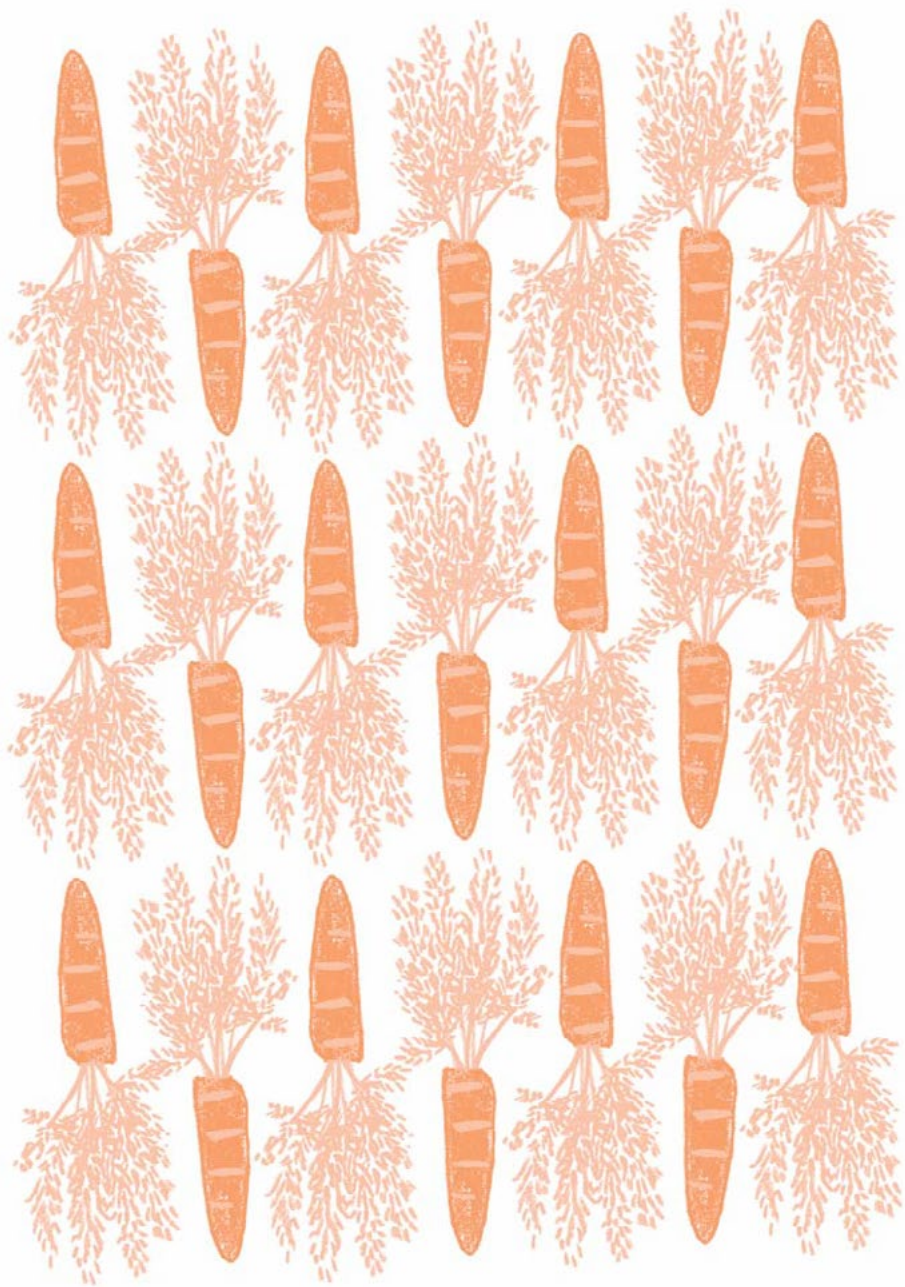
Ali Pyeová

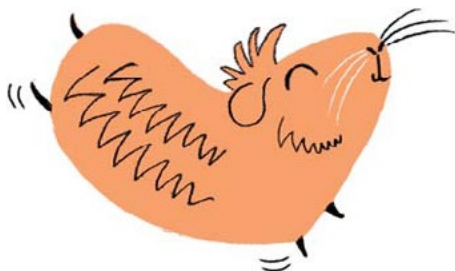

Albatros

KNIHA 1
Kdepak jsi,
Břicháčku?

KAPITOLA 1

Seznamte se, Břicháček

Dnešní ráno vypadalo jako každé jiné. Do Břicháčkovy klece zvědavě nakukovalo sluníčko. Jak vidíte z obrázku, Břicháček byl docela obyčejné, kulaťoučké morče.

Teď právě hlasitě chrápal a snil o jídle. Chrápáním a sněním o jídle trávil Břicháček téměř většinu času. Tedy když

BŘICHÁČEK v úzkých

zrovna nejedl nebo nečetl noviny. Jedna stránka novin totiž ležela na dně jeho klícky jako podestýlka.

Ostrý sluneční paprsek ho zašimral na fouskách, ale Břicháček se ani nezavrtěl. Byl pohodlně zachumlaný do měkké hromádky sena. Abyste věděli, ráno si rád poležel. I když odpoledne si taky s chutí dal šlofíka a klidně si zdříml i vpodvečer

BŘICHÁČEK v úzkých

Jejda, co to bylo? Takové strašné zvuky!
Vrčí pes? Utekl tygr, nebo snad *drak*?

Břicháček se lekl a začal se rozhlížet.
Ale nebylo tam žádné zvíře, ani příšera,
ani drak.

Ty zvuky, to kručení a bručení
vyluzoval jeho prázdný žaludek.

Břicháček se rozběhl ke své misce.
Začít ráno několika chutnými oříšky
by nebylo marné. A s velkou hromadou
oříšků by ráno bylo ještě příjemnější.

Po jídle se pěkně uvelebí a bude si číst
noviny. Možná bude klec zrovna vystlaná
novinami, kde si přečte nějaké drby nebo
tam najde poslední výsledky fotbalové

Seznamte se, Břicháček

soutěže. Úplně nejradši si četl o svém oblíbeném fotbalovém klubu FK Jiskry.

Když se však do misky podíval, čekalo ho nemilé překvapení. Několikrát zamrkal. Byl to smutný pohled. Vidí dobře? JEHO MISKA JE PRÁZDNÁ!

Břicháček polkl. To není dobré. Je to naprosto příšerné! Kam se všechno jídlo podělo? K večeři si přece vzal jen trošičku a o půlnoci žádná hostina nebyla, to nestálo ani za řeč. Vážně, snědl jen dvě mrkvičky. Nejspíš za to může svačina v pět ráno, ale ta ho zase zachránila před smrtí hladem!

BŘICHÁČEK v úzkých

Nebylo zbylí. Břicháček věděl, co udělá.
Zvrátil hlavičku a pronikavě pískl, jak nejvíc
svedl, že by mu i požární alarm záviděl.

Fiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiii!

Vždycky to zafungovalo. Břicháček
uslyšel kroky, a rázem tu byl Janek.

Břicháček byl Jankův
mazlíček. Jankovi
Sýkorovi bylo sedm
a Břicháček byl jeho
nejlepší kamarád.

Seznamte se, Břicháček

Břicháček si to samé myslel o Jankovi. Vážně. Kdyby si měl Břicháček vybrat mezi Jankem a hromadou mrkví se špenátkem, asi by dlouho váhal, ale nakonec by se rozhodl pro Janka. No nedivte se, že by váhal, vždyť je morče!

Břicháčkova klec stála na stolku v rohu Jankova pokoje. Janek hned strčil do klece ruku a nasypal do misky semínka. Břicháček se cpal, jako by nejedl nejmíň týden.

„Jen si dej, Břicháčku, dneska je velký den. Budeme se stěhovat!“ oznámil Janek.

Břicháček se zakuckal, samým úlekem mu zaskočilo. Stěhovat? Copak to jde?

BŘICHÁČEK v úzkých

Jak to chce Janek provést? Je to jen malý kluk. Pan a paní Sýkorovi jsou sice dospělí, ale ani všichni dohromady určitě nejsou takoví siláci, aby uzvedli jeho klec a přenesli ji jinam. Co když ho upustí? A co horšího, co když se přitom vysypou oříšky, mrkvičky a špenátek?

To chtělo promyslet. Ale přemýšlení je těžká práce – a tak se Břicháček rozhodl, že se na to nejdřív posilní. Teprve potom si bude dělat starosti. A po dobrém jídle si musí hned dát šlofíčka, to dá rozum.

KAPITOLA 2

Co se děje, Břicháčku?

Na spaní ale musel zapomenout, protože Janek si chtěl povídat. Sáhł do klícky a opatrně Břicháčka podebral. Tak jemně, jak jen to sedmiletý kluk svede. Morčecí bříško vykukovalo z Jankových rukou jako teplý načechraný polštářek. Nebo jako nadýchaný koláč, co právě

BŘICHÁČEK v úzkých

vykynul z pečicí formy. Břicháček potlačil rozhořčený pískot. Byl zdvořilé zvířátko a nechtěl zranit Jankovy city. Janek si lehl na postel, potěšeně vzdychl a položil si Břicháčka na hrudník.

Kluk a morče se k sobě přitiskli. Nos k nosu, piha k fousku.

„Budeme žít
v novém bytě,
Břicháčku,“

Co se děje, Břicháčku?

šeptal Janek a hladil morčeti kožíšek.
„Tady je to dneska naše poslední ráno.“

Břicháček mu dlouze pohlédl do očí. Ačkoli se o morčatech říká, že nejsou moc chytrá, v jednom ohledu to neplatilo. V něčem se Břicháček přece jen vyznal dokonale – a sice v Jankovi. A právě teď cítil, že se s chlapcem něco děje, něco zvláštního. Zápasily v něm různé pocity, byl šťastný i smutný, nadšený a ustrašený zároveň. A to bylo hodně divné. Břicháček by rád věděl, co se to s Jankem děje. Zeptat se nemohl, ale něco udělat ano. Pošimral Janka jemně na bradě svým chlupatým čumáčkem.

BŘICHÁČEK v úzkých

Janek se zahihňal, jak ho to lechtalo.
Hned to bylo lepší.

„Jsi bezva, Břicháčku,“ řekl kluk.
„Mám to tady rád. Nechci se stěhovat.
Ale nový byt je prý větší a má i zahradu.
Budeš tam moct běhat venku, Břicháčku.“

Břicháčkovi se slovo *venku* nelíbilo.
Co si pamatoval, jeho svět končil u dveří
bytu. Všechno, co znal, byl Jankův
pokoj (kde Břicháček jedl, spal a četl
si) a místo, kterému říkali „obýván“.
Ten Sýkorovi „obývali“, což většinou
znamenal, že se dívali na telku a jedli
chipsy. „Venku“ bylo pro Břicháčka
něco jako vesmír, něco, co se dělo

Co se děje, Břicháčku?

bezpečně daleko. To tedy nepotřebuje, ani náhodou.

Břicháček si myslel, že to „venku“ by si mělo hledět svého a nechat ho pěkně na pokoji. A kromě toho „venku“ hrozí *nebezpečí*. Běhají tam predátoři. Břicháček se s Jankem často díval na dokumenty o přírodě. Viděl toho dost, aby věděl, že „venku“ se pro něj žádná pikniková hostina nechystá. Je malý a měkoučký a břichatý, takže piknikovou hostinou bude on. *Venku* se na něj vrhnou hladoví jestřábi, hadi a lišky. V podstatě čekají jen na to, aby se do něj zakousli. Břicháček se schoulil strachy a naježil fousky. Ne, nechce jít ven.